

odi et amo

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

"odi et amo. quare id faciam fortasse requiris?
nescio, sed fieri sentio et excrucior."* / Catullus

simt
oamenii
timpul
ploaia
cum macină ca don quijote noaptea
de-mi lasă albă foaia
așternutul plin de speranță
ros de remușcare
avid de neuitare
paranteze deschise
fără zăvoare
la praguri
și-n punctele cardinale

mă doare
întunericul
ceața
morții care cer iertare
crucile reci în pijamale
printre morminte
strig
că mă doare

tu ești o floare

cu buzele calde
îmi spui că-i albastră
chiar ploaia
ninsoarea
amurgul din viața
ce râde dincolo
de cărți și pocale
otrăvuri amare

îmi cânti dimineața
cu mâna pe clapa
cu note aldine

îmi place prefăta
rămâi lângă mine

mă-mbată dulceața
culorii divine

cert
vântul
secunda
și gândul
ce-aleargă aiurea
dar nu te ajunge
dezmiardă pădurea
sau macină sarea
la moara uitării
sub strașina zării
când plouă cu sânge
pe tâmpla-nserării

departe
pe marte
spre cercuri polare
trec albe fantasme
prin basme
ghețarii planetei
de coama cometei
înnoadă ninsoarea

sunt floarea
cicoarea
din ochii tăi dragi
ce-mi descrie cetatea
și mâna de foc ce împarte dreptatea
eu nu știu ce-i ura
că tu ești căldura
tulpina
lumina
ce-mi smulge din cer rădăcina

îmi place cuprinsul
iubesc tot ce-nseamnă
prenumele tău
un descântec de toamnă

rămâi lângă mine
alungă blestemul
și-nvață-mă iar
cât de dulce-i poemul

ioan grigoraș & liliana trif

POEZII ONLINE

*urăsc și iubesc. poate că te întrebi de ce fac asta?
nu știu. dar simt că mi se întâmplă și sufăr.